

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.3446

Ședința publică din data de 21 decembrie 2015

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: DECEBAL CONSTANTIN VLAD

GREFIER: ELENA CHIRĂNUȘ

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâțul **COTRUȚĂ MARIN**, având ca obiect „*constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)*”.

Cauza a rămas în pronunțare în ședința publică de la 09.12.2015, desfășurarea ședinței fiind consemnată în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre. Având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la datele de 16.12.2015 și 21.12.2015, când a pronunțat următoarea hotărâre:

C U R T E A,

Deliberând, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 24.06.2015, sub nr.3910/2/2015, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâțul **COTRUȚĂ MARIN**, a solicitat instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să aprecieze asupra calității pârâtului de colaborator al Securității.

În motivarea cererii, se arată următoarele:

În fapt, prin cererea nr. P7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat, în temeiul prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, verificarea, sub aspectul posibilei calități de lucrător sau de colaborator al Securității, a pârâtului Cotruță Marin. Ținând cont de faptul că pârâțul **COTRUȚĂ Marin** este deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/2501/17.11.2014, precum și din înscrisurile pe care le atașează acțiunii formulate, pârâțul Cotruță Marin este titularul dosarului fond rețea nr. R 374259 (cotă C.N.S.A.S.). Potrivit documentelor identificate în dosarul anterior menționat, în anul 1976, pârâțul a fost recrutat de Miliția Teleorman, Serviciul Judiciar, pentru încadrarea informativă a familiei lui P. I., membru al grupării religioase Martorii lui Iehova, condamnat pentru refuzul de a satisface serviciul militar și dispărut de la domiciliu împreună cu soția, în scopul determinării locului unde se ascundea acesta; la data de 19.05.1976, a semnat un Angajament, preluând numele conspirativ „BRAGADIRU”. Din anul 1979, a fost trecut în legătura Inspectoratului Județean de Securitate Teleorman, fiind folosit pe linia Problemei „Culte-Secte”, cu precădere pentru încadrarea informativă a membrilor grupării religioase Martorii lui Iehova. Potrivit documentelor identificate în dosarul menționat anterior, la preluarea în legătura Inspectoratului Județean de Securitate Teleorman, titularului i s-a fixat numele conspirativ „CONDILĂ”. În anul 1982, în condiții neprecizate, numele conspirativ al titularului a fost schimbat în „VEDEA”.

În concluzie, solicită să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Cotruță Marin, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor furnizate de domnia sa. Norma citată descrie, sub aceeași denumire generică, 3

posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Reține Notele Informativ identificate în dosarul personal al pârâtului, prin care acesta, sub numele conspirative „VEDEA”, respectiv „CONDILĂ”, a denunțat Securității următoarele informații:

> „În urma sarcinilor trasate, sursa informează că iehovistul C. T., din Bragadiru, deține la domiciliu literatură și texte zilnice, pe care le-a văzut și sursa. Acesta face parte din linia lui S. I. (zis Ț.), de la care a și primit literatura. De asemenea, sursa mai cunoaște că N. P. F., fratele lui C, deține literatură la fel ca și C. T., pe care o are ascunsă în casă sau îngropată în curte, lângă seră, aceasta fiind primită de la R. /.” (dosar nr. R 374259, voi. 2, f. 37). Potrivit celor consemnate de către ofițer, pe baza informației citată anterior, „s-a efectuat (percheziție) control domiciliar la susnumitul, pășindu-se literatură de propagandă religioasă. Conform Decretului 153/1970. a fost sancționat cu închisoare contravențională (6 luni). N. F. a fost sancționat cu amendă (2000 lei)”:

> „/.. / Discutând despre recente decrete privind majorările de prețuri, la un moment dat, sursa le-a spus că 400 g de pâine sunt suficiente pentru alimentația zilnică a fiecărui om. Vicepreședinte al Consiliului Popular, L. G. s-a arătat totalmente nemulțumit, exprimându-se față de cei prezenți că pâinea respectivă o mănâncă o singură dată, o vom duce din ce în ce mai rău pentru că conducerea de partid și de stat se plimbă mereu, ne-a înglodat în datorii și, pe unde a trecut, dacă a văzut un tablou, l-a luat, dacă a văzut o mașină, a luat-o și astfel avem numai datorii. În continuare, a arătat că avem datorii de peste 13 miliarde de dolari și nu știe câți ani vom plăti până vom scăpa de datorii. Ceilalți doi îl aprobau, având în vedere funcția lui.” (dosar nr. R 374259, voi. 2, f. 34);

> „În urma sarcinilor trasate, sursa vă informează despre numitul R. /., martor al lui Iehova, că în data de 26.06.1984, deplasându-se cu autobuzul de la București și aducând literatură iehovistă la numiții M. G., C. G., S. T. și R. V.. Numitul R. I. aducând acestora Reviste Turnul de Veghe /.../. Aceste materiale le-am prezentat și organelor de securitate. Numitul R. I. va veni să ridice literatura la sfârșitul lunii.” (dosar nr. R 374259, voi. 2, f. 53). Pe baza acestei informații, ofițerul a propus, iar superiorul său a aprobat deschiderea dosarului de urmărire informativă pe numele lui M. G. „suspect de activitatea ostilă sub acoperire religioasă”

> „Sursa vă informează despre numitul N. F., din corn. Bragadiru, următoarele: Acesta are un autoturism cu nr. 1-TR-5328, cu care merge la București, la numitul V. C, de unde ridică și aduce literatură iehovistă, pe care i-o predă șefului de grupă, M. D.. în continuare voi stabili data când acesta urmează să meargă la București pentru a aduce cotizația lunară și a lua literatură.” (dosar nr. R 374259, voi. 2, f. 111). Potrivit consemnărilor ofițerului pe marginea notei citate, s-a propus percheziție la domiciliul celui denunțat și „includerea” acestuia în supraveghere informativă;

> „Vă informez despre numitul I. I., iehovist din corn. Bragadiru, că acesta lucrează la Secția de împletituri Răchită la Secția Ocolului Silvic Conțești. Desfășoară activitate ascunsă iehovistă, fiind foarte dușmănos față de orânduirea socială actuală.” (dosar nr. R 374259, voi. 2, f. 104). La fel ca și în cazul notelor citate anterior, pe baza informației denunțate, ofițerul a dispus „măsuri de cunoaștere a activității ostile a obiectivului \$/~să acționăm pentru neutralizarea și descurajarea activității acestuia”;

> „Sursa informează că în corn. Bragadiru continuă să se desfășoare activitatea iehovistă. R. I. a adus recent literatură din București, de la B. I. din București, cartier Berceni (lângă sere). Această literatură a distribuit-o spre studiu lui G. M., S. T., C. I., C. G., R. V. și socrul lui S. A., decedat într-un accident de muncă la I.C.M.T. Sursa a avut mai multe discuții cu C. P., care căpătând încredere în sursă /.../a aflat de la aceasta că deține reviste de studiu biblic, pe care i le-a arătat sursei, dându-i spre studiu o revistă <Turnul de veghe>, pe care am prezentat-o organului dumneavoastră. Sursa a discutat cu aceasta și separat cu R. /., ambii încercând să îl convingă de adevărurile biblice și de necesitatea reluării studiului. În prezent, relațiile cu R. I. sunt bune, i-am făcut mai multe vizite și a căpătat încredere în sursă. Cu C. P.

sursa a discutat și despre posibilitatea botezului iehovist, urmând ca, după ce va căpăta încredere în sursă, să aibă loc botezul. /.../' (dosar nr. R 374259, voi. 2, f. 35). ,

A citat anterior, pentru exemplificare, doar câteva din informațiile denunțate de către pârât organelor de Securitate, însă informații similare se regăsesc și în celelalte documente pe care reclamantul înțelege să le depună în probațiunea cauzei.

Față de informațiile reținute în probațiune, face următoarele precizări: situația cultelor religioase a fost una extrem de delicată în perioada comunistă, în care singura religie ce trebuia propovăduită era filozofia materialist - dialectică. În aceste condiții, chiar și cultului ortodox, aflat într-o poziție privilegiată în raport cu autoritățile de stat, i-au fost impuse o serie de obligații față de regim, în așa fel încât manifestările religioase să nu depășească intimitatea lăcașului de cult și să nu interfereze cu propaganda ateistă. Este evident că, denunțarea de către pârât a existenței unor persoane ce desfășurau activități religioase și care încercau să atragă noi adepți, se înscria în sfera delatiunilor ce se refereau la atitudini potrivnice regimului și care erau de natură a produce consecințe negative asupra celor vizați. Discuțiile de natură religioasă erau atent monitorizate de organele de securitate, având în vedere contextul ideologic în care acestea au avut loc.

De altfel, orice manifestare religioasă atipică, așa cum a fost și cazul grupării religioase despre care se face vorbire în notele pârâtului, era privită cu suspiciune de organele de stat, fiind încadrată așa cum se reține și în Raportul final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, .București, 2006, f. 467, în categoria „grupărilor anarhice”. De asemenea, potrivit aceluiași raport, „îngrijorarea fală de menținerea sentimentului religios la cote ridicate a determinat autoritățile de la București să inițieze în anii 1960 - 1980 acțiuni de <educare științifică și de combatere a misticismului și obscurantismului din conștiința maselor>. Grupările minoritare, atât cele legale cât și cele interzise, dețineau un loc special în cadrul acestor veritabile campanii antireligioase.”

În legătură cu această primă condiție, observă că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau dreptul la liberă circulație, condițiile prin care contactele cu cetățenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc). Indiferent că ne aflăm în fața unei delatiuni care se referea la orientările religioase ale unor persoane ori la împrejurarea că cel denunțat critica politicile regimului totalitar, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale' ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la libera exprimare, a celui la libertatea religioasă, precum și a celui la viață privată), și, prin urmare, a vizat această

consecință. Raportat la îndeplinirea acestei de-a doua condiții, arată că, în prezenta cauză, nu numai că este împlinită, ci este chiar depășită. Astfel, observă că, potrivit însemnărilor ofițerilor pe marginea Notelor Informativ, pe baza informațiilor denunțate de către pârât, aceștia au dispus măsuri precum cele anterior citate. Astfel, raportat la cele descrise anterior, arată că standardul impus de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator al Securității a fost nu numai îndeplinit, ci și depășit. Încălcarea drepturilor enunțate nu este numai potențială, ci este efectivă, datorită efectelor produse ca urmare a furnizării informațiilor citate anterior.

În concluzie, informațiile furnizate de pârâtul Cotruța Marin au vizat îngrădirea dreptului la libertatea de exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, a dreptului la libertate religioasă, prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În drept: art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. tale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și dispozițiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

Prin întâmpinarea depusă, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, arătând, în esență, următoarele:

Potrivit art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, colaborator al Securității este „persoana care a furnizat informații indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale”.

Textul presupune îndeplinirea cumulativă a doua condiții:

- persoana să fi furnizat informații, sub orice formă, organelor de Securitate, informații care să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist;
- aceste informații furnizate să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Apreciază că în cauză aceste condiții nu sunt îndeplinite.

Provine dintr-o familie de credincioși ai cultului Martorii lui Iehova și, anterior anului 1990, a condus o secție de împletituri din răchita a Cooperativei Bragadiru. Această secție a funcționat în casa părinților săi și, atât aceștia cât și muncitorii care lucrau aici, erau credincioși ai acestui cult religios.

Secția de producție condusă de pârât exporta obiectele confecționate din răchita în străinătate astfel ca a atras atenția lucrătorilor de miliție, cunoscut fiind controlul exercitat de stat cu privire la relațiile dintre cetățenii romani și cetățenii străini.

În aceste condiții, pentru a li se permite continuarea exportului produselor, pârâtul a fost contactat de organele de miliție, solicitându-i-se să dea relații cu privire la locul unde se găsește o persoană care era dispărută de la domiciliu, urmare a refuzului de a satisface serviciul militar.

Având în vedere condiționarea continuării exportului produselor împletite la secția pe care o conducea de oferirea unor informații pe care, de altfel, nu le deținea, a fost nevoit să se angajeze că va aduce la cunoștința organelor de miliție astfel de informații. De-a lungul timpului, informațiile oferite de pârât au privit aspecte ale comunității religioase din care și familia sa făcea parte dar care nu au avut niciun fel de repercursiuni asupra acestor credincioși. Dovada că însuși ofițerii care întocmeau consemnări pe baza acestor informații aveau, de cele mai multe ori, îndoieli cu privire la sinceritatea pârâtului și utilitatea informațiilor oferite. Aceste informații priveau literatura religioasă de care lua cunoștință, de cele mai multe ori, de la propria sa familie.

Aceste informații nu erau de natură să producă consecințe sancționatorii față de credincioșii acestui cult ci numai să relaxeze atitudinea autorităților față de secția de împletituri pe care o conducea astfel încât să se poată continua exportul produselor și, în felul

acesta, și obținerea de către muncitori a unor venituri mai mari decât dacă acest comerț era împiedicat.

Prin urmare, informațiile nu au fost date de buna-voie ci ca urmare a șantajului exercitat asupra sa de organele statului iar, pe de altă parte, nu se refereau la atitudini potrivnice regimului și, în nici un caz nu erau de natura sa producă consecințe negative asupra celor vizați. Nu a desconsiderat interesele persoanelor vizate de informațiile pe care le-a dat, dimpotrivă, așa cum a arătat, a urmărit să-și poată desfășura activitatea de așa maniera încat muncitorii din secția coordonată de pârât, în majoritate credincioși Martorii lui Iehova, să aiba asigurate venituri mai mari decât cei care nu își valorificau produsele la export. Mai mult, nu a desconsiderat interesele acestor credincioși având în vedere ca și pârâtul și familia acestuia proveneau din același mediu religios.

Decretul nr. 177/1948 garantează libertatea de conștiință și libertatea religioasă pe tot cuprinsul RPR astfel încât, și din acest punct de vedere, activitatea religioasă desfășurată de credincioșii din rândul cărora făcea parte nu se înscria în sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist. De asemenea, potrivit art. 30 din Constituția României din 1965 «Libertatea conștiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România.

Oricine este liber să împartasească sau nu o credință religioasă. Libertatea exercitării cultului religios este garantată. Cultele religioase se organizează și funcționează liber. Modul de organizare și funcționare a cultelor religioase este reglementat prin lege." Iar potrivit art. 19 din aceeași Lege fundamentală

„1. Nimeni nu trebuie să aibă de suferit din cauza opiniilor sale.

2. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, sub formă orală, scrisă, tipărită, ori artistică sau prin orice alt mijloc, la alegerea sa."

Prin notele date de pârât nu sunt denunțate activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar și nu au vizat îngredirea drepturilor și libertăților fundamentale, informațiile furnizate nu se referă la atitudini potrivnice regimului totalitar, simpla apartenență la un cult religios nefiind percepută de regimul din epoca respectivă ca fiind o atitudine subversivă.

Mai susține reclamantul că ar fi îndeplinită și condiția ca informațiile furnizate să vizeze îngredirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului deoarece nu se poate retine ca furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că astfel de relatări nu rămâneau fără urmări. Conchide reclamantul că încălcarea drepturilor la liberă exprimare, la libertate religioasă și a celui la viață privată nu este numai potențială ci și efectivă datorită efectelor produse ca urmare a furnizării informațiilor la care se face referire în acțiune.

Apreciază ca aceasta susținere este nefondată pentru următoarele argumente:

Așa cum a arătat în cele ce preced, angajamentul de colaborator al miliției semnat de pârât a fost dat prin șantaj, în cazul în care nu ar fi semnat înscrisul, nu s-ar mai fi menținut acordul privind exportul producției secției de împletituri condusă de mine. Vizitele lucrătorilor de miliție erau foarte dese la locul său de muncă, scopul acestor vizite era unul de intimidare, astfel cum era cunoscut și cum poate fi dovedit cu declarațiile celor care erau prezenți acolo.

Nu numai ca acordul pârâtului a fost astfel viciat dar acesta nu a avut vreodată reprezentarea că, prin informațiile date, expune vreo persoană unui risc oarecare. Dimpotrivă, informațiile nu aveau valoare operativă, nu vizau încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale, atâta timp cât însuși pârâtul provenea din același mediu religios.

Arată că în prezent este bolnav de demență vasculară și alte afecțiuni asociate astfel încat starea sănătății sale nu îi mai permite să cenzureze înscrisurile depuse în cauza de reclamantă. Cu toate acestea, din câte poate să observe, o parte din notele informative depuse de reclamant nu sunt scrise de pârât și nu are cunoștința în ce condiții au apărut la dosar.

În drept: disp.art.205 C.p.c.

La dosar au fost depuse înscrisuri.

Analizând actele dosarului, Curtea reține că situația de fapt prezentată în cuprinsul cererii de chemare în judecată și al notei de constatare corespunde realității, fiind confirmată de înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Astfel, Curtea constată că pârâtul a fost recrutat de Miliția Teleorman în anul 1976, în scopul obținerii de informații referitoare la un membru al grupării religioase „Martorii lui

Iehova" care fusese condamnat pentru refuzul de a satisface serviciul militar și dispăruse de la domiciliu. La data de 19.05.1976, acesta a semnat și un angajament de colaborare, atribuindu-i-se numele conspirativ „Bragadiru” (fila 41). Ulterior, în anul 1979, pârâtul a fost trecut în legătura Inspectoratului Județean de Securitate Teleorman, fiind folosit pentru încadrarea informativă a mai multor membri ai grupării religioase sus menționate.

Curtea reține că în perioada 1976-1989 pârâtul a dat un număr impresionant de note informative (filele 88-261) în cuprinsul cărora a furnizat informații detaliate despre activitățile și opiniile membrilor grupării religioase „Martorii lui Iehova”, inclusiv despre persoanele care dețineau literatură de propagandă religioasă. Unele dintre aceste informări au avut drept urmare îngrădirea efectivă a libertății de exprimare și a libertății religioase (drepturi fundamentale prevăzute de art. 28, respectiv art. 30 ale Constituției din anul 1965) – membrilor mișcării religioase le-au fost deschise dosare de urmărire informativă, unii dintre aceștia fiind chiar percheziționați și sancționați contravențional.

În raport cu cele mai sus arătate, Curtea reține că informațiile furnizate de pârât au denunțat atitudini potrivnice regimului totalitar comunist (adeziunea la un sistem de valori potrivit ateismului și materialismului dialectic era un afront direct la adresa regimului comunist) și au vizat îngrădirea sau chiar au îngredit drepturile fundamentale sus menționate.

Curtea apreciază drept neîntemeiate susținerile pârâtului potrivit cărora ar fi fost obligat sub amenințarea închisorii să dea note informative lucrătorilor Securității, dat fiind că avea un dosar penal pentru furt – aceste alegații sunt nedovedite și, oricum, puțin credibile, în condițiile în care din actele dosarului rezultă că, anterior recrutării, pârâtul denunțase în mod voluntar existența unor adunări ale membrilor mișcării religioase, astfel cum rezultă din raportul de la filele 36-37. Mai mult, Curtea reține că dosarul penal la care pârâtul face referire a fost deschis în anul 1981 și finalizat în anul 1982 prin aplicarea unei sancțiuni administrative, or, astfel cum s-a arătat mai sus, notele informative au fost date în perioada 1976-1989.

Totodată, Curtea constată că celelalte susțineri ale pârâtului din cuprinsul întâmpinării nu sunt dovedite, în condițiile în care la ultimul termen de judecată acesta a renunțat la contestarea scrisului și semnăturii sale de pe notele informative, precum și la proba testimonială.

Față de considerentele mai sus expuse și văzând dispozițiile art. 2 lit. b) și art. 11 din OUG nr. 24/2008, Curtea va admite acțiunea așa cum a fost formulată și va constata că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **COTRUȚĂ MARIN**, fiul lui Ion și Petra, născut la data de 11.10.1951, în comuna Bragadiru, jud. Teleorman, cu domiciliul în Bragadiru, _____, jud. Teleorman.

Constată că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 21.12.2015.

PREȘEDINTE,
Decebal Constantin Vlad

GREFIER,
Elena Chirănuș

**CONFORM CU
ORIGINALUL**